

Toen ik 24 april jongsleden in deze zelfde zaal daar in het midden stond om te worden geïnstalleerd als raadslid van de gemeente Haarlemmermeer, heb ik zijdelings naar dit kathedr gekeken en mezelf afgevraagd wanneer ik daar voor de eerste keer zou staan en hoe ik me op dat moment zou voelen. Maar ook kwam de vraag bij me op: en als ik daar dan sta spreek je dan ook in mijn geval van een maidenspeech? “Toch voor de aardigheid eens aan Peter vragen”.

We zijn inmiddels drie weken verder en er is sindsdien veel gebeurd. Ik heb van de fractie het vertrouwen gekregen om als hun voorzitter te mogen optreden en spreek hier dan ook namens hen, maar ook namens onze beide wethouders in het college.

Van een heel andere orde is natuurlijk het overlijden afgelopen week van ons prominente fractiegenoot Peter van Groenigen.

Vanaf deze plaats en op dit moment wil ik ons medeleven betuigen aan de moeder, stiefvader, zusters en overige nabestaanden met het overlijden van Peter en ze veel sterkte toewensen bij het verwerken van dit verlies.

Ik ben niet meer in de gelegenheid geweest mijn vraag aan Peter te stellen, maar wat maakt dat ook eigenlijk uit? Dit is mijn maidenspeech en Peter, hij is voor jou!

Zoals het een goede fractie betaamt hebben we in onze fractievergadering van gisteravond in eendrachtige samenwerking deze speech voorbereid en daarbij uitgebreid onze herinneringen aan Peter met elkaar gedeeld. Dat leverde een bonte mengeling aan typering op.

Sociaal bewogen, humoristisch, een wandelende encyclopedie en een vraagbaak en klankbord voor iedereen, dwars door alle partijen en groeperingen heen en zonder aanzien des persoons.

Maar ook wordt Peter geroemd als strateeg. Een man die zich altijd duidelijke doelen stelde en vastberaden werkte aan de realisering van die doelen. Daarbij kon hij best eigenwijs zijn tot het eigennuttige aan toe. En zo nodig moest Peter, zoals hij dat altijd uitdrukte, even boos worden. Mocht ook dat nog niet tot succes leiden, dan had hij altijd nog een tussenoplossing achter de hand om daarmee de beoogde doelen in ieder geval vast ietsjes dichterbij te brengen. En

bij dat alles steeds maar weer gebruik makend van zijn onuitputtelijke kennis op een veelheid van terreinen.

Velen van ons noemen en prijzen zijn hulpvaardigheid. Voor zover ik het kan overzien was Peter daar al mee begiftigd gedurende zijn verblijf in Libanon begin tachtiger jaren. Dat hij daar als hospik actief was is dan ook niet zo vreemd. Waar hulp nodig was, was Peter van Groeningen. Ongeacht of het zijn maten betrof dan wel leden van de plaatselijke bevolking. En als er soms onorthodoxe middelen ingezet moesten worden om daar te komen, dan moest dat maar. Menig ambulance is toentertijd gebruikt voor doelen waar hij niet primair voor bedoeld was.

Peter heeft altijd een meer dan normale belangstelling getoond voor het reilen en zeilen bij politie, brandweer en ambulancedienst. Stuk voor stuk hulpverleners waar hij mogelijk vanuit zijn hulpvaardige aard altijd een aparte band mee heeft gevoeld.

Gedurende de afgelopen dagen hebben wij veel blijken van medeleven met het overlijden van Peter mogen ontvangen. Uit alle lagen van de bevolking zoals dat zo mooi heet. Hiervoor onze dank. Opvallend bij al die reacties, maar ook waar het onze eigen herinneringen betreft is, dat het vaak gaat om mensen voor wie Peter persoonlijk iets heeft gedaan, iets heeft kunnen betekenen. En dat iets kan van alles zijn. Zoals bijvoorbeeld de vriendin van een fractiegenoot die dringend ergens heen moest maar waarvan de auto het plotseling liet afweten. Peter stelde zonder aarzelen zijn eigen auto beschikbaar. En toen zij die auto de volgende dag kwam terugbrengen was dat volgens Peter helemaal niet nodig en mocht ze hem nog wel even gebruiken. Datzelfde herhaalde zich de volgende dag en de dag daarna. Enfin, uiteindelijk heeft zij dagen / weken in Peter zijn auto gereden en Peter van alternatieve vervoermiddelen gebruik gemaakt.

Peter is voor HAP van onschatbare waarde geweest. Gedurende vele jaren en in diverse rollen is hij actief geweest voor de partij en Haarlemmermeer.

Samen met Marjolein heeft hij als een tandem geopereerd in de Raad, waarbij ze elkaars linker en rechter hand zijn geweest.

Ik persoonlijk denk met name aan de periode 2002 – 2006. Een periode waarin na enige interne schermutselingen Peter de functie van fractievoorzitter op zich nam en een tot dan onrustige fractie van 11 personen oppakte en samenvoegde tot een hecht team. Wat had ik nu graag, zelfs met een stabiel team, als beginnend fractievoorzitter van zijn kennis en ervaring gebruik gemaakt.

Iedereen zal Peter missen. Dat geldt zeker voor Sjoerd van 8, die samen met Peter van 52 tijdens het plakken van verkiezingsposters op één daarvan de lijsttrekker met een snorretje had uitgedost. Dat alles op film vastgelegd door Peter. Zijn moeder trof Sjoerd de dag na het bekend worden van het overlijden van Peter 's ochtends vroeg aan achter de laptop terwijl hij naar het filmpje zat te kijken. Mama, vroeg hij, wie gaat er straks nou die leuke filmpjes maken?

Jij niet Peter, voor jou is het, om je eigen woorden te gebruiken, "einde oefening", voor ons en voor Sjoerd komt dat echter veel en veel te vroeg!